

N:o 47/1921.

L a n d s k a p s n ä m n d e n s fram-
ställning till Ålands landsting med anled-
ning av lagen angående ägors fredande mot
skada av husdjur, given den 18 februari 1923

Rubricerade lag, å vilken arbetats i mer än tio år, berör ett för landskapet med dess myckenhet små ägoskiften synnerligen viktig fråga, varför även Landskapsnämnden ansett sig böra underkasta lagens bestämningar en mycket ingående prövning. För att i möjligaste mån vinna kunskap om den opinion, som beträffande lagens tillämplighet på åländska förhållanden, inom landskapet förefinnes, har Nämnden infordrat utlåtande om densamme av fullmäktige i de olika kommunerna, och har flertalet av dessa jämväl underkastat frågan granskning samt till Nämnden inkommit med utlåtande därl. Härvid har det dock visat sig, att i de olika kommunerna företrätts mycket avvikande meningar beträffande ändamålsenligheten av det system, å vilket lagen bygger, samt att en stor del av dem stannat vid uppfattningen, att nu gällande lag på området för landskapets förhållanden torde vara ändamålsenligare.

Såsom av lagen framgår, fastställer densamma den ömsesidiga nyttan rågrannar emellan såsom måttstock för dessas hägnadsskyldighet, i stället för att enligt 1864 års förordning den äger stänga, som önskar använda sin jord för bete, samt där bägge det åstunda, hägnadsskyldigheten bör fullgöras till hälften av vardera.

Härvid är ytterligare att märka, att den nya lagen i sina bestämmel-

ser dock går utöver sitt eget i rubriken angivna syftemål, i det att den allmänna nyttan och icke endast sådan, som direkt avser värderna om husdjur, lagts till grund för stängselskyldigheten rågrannar emellan, på sätt 3 § uti lagen närmare angiver. Vidare har i sagda lagrum även innehavare av betesrätt tillagts rätt att yrka på grannes skyldighet att stängselbesväret deltaga, medan enligt nu gällande lag sådan rätt tillkommer endast innehavare av fastighet.

Ytterligare är att observera, att vid ingående av ägofredsföreningar rösträtten enligt lagen bestämmes av den ömsesidiga nytta, som medlem i föreningen prövas av stängslet hava, i motsats till nu gällande lag, som till måttstock härför lägger mantalet (§ 17) varjämte i lagen (§25) införts en bestämmelse därom att även den som ingen nytta av föreningen har, likväl kan tvingas att avstå för intagande i ägofredsföreningens område.

På grund av ovan anförda och även andra från nu gällande lag avvikande principer, som av lagstiftningen i den nya lagen införts, samt med hänsikt även till de avvikande uppfattningar, som i de olika kommunerna i de avgivna utlåtandena tagit sig uttryck, har Landskapsnämnden ansett skäl icke föreligga att till Landstinget inkomma med slutligt förslag om lagens antagande i ändrat eller oförändrat skick eller dess förkastande utan har Nämnden ansett det lämpligast för Landstinget föreslå att vid nu gällande lag tillsvi vidare måtte få bero, intill dess frågan hunnit grundigare än som härintills kunnat ske, av landskapsmyndigheterna övervägas

065
och måhända erfarenheter beträffande lagens verkningar på andra håll
vunnits.

Landskapsnämnden får fördenskull föreslå

att ovanrubricerade lag tillsvidare ej måtte
till åtgärd från Landstingets sida föranleda.

Mariehamn, den 17 november 1923.

På Landskapsnämndens vägnar:

A handwritten signature in cursive script, likely belonging to a member of the Landskapsnämnden, written over a horizontal line.